

Abonnementsprijzen

Binnenland	Buitenland
1 jaar 150.— fr.	216.— 324.— fr.
6 maanden 76.— fr.	108.— 162.— fr.
3 maanden 40.— fr.	54.— 81.— fr.

Voor Frankrijk en het Groot-Hertogdom Luxemburg: speciaal tarief

POSTCHECK « HET LICHT » 567.33

VOORUIT

50 CENTIMES

ORGAAN DER BELGISCHE WERKLIEDENPARTIJ

Nr. 74, 55 jaar

Donderd. 16 Maart 1939 / Uitg. ** Verschijnt dagelijks / St-Pietersnieuwstr. Gent. Tel. 157.40 (4 lijnen)

DE KLERIKALEN

verschijnen met een dubbel gezicht voor het kiezerskorps. Een gedeelte wil deflatie, het ander niet. De toestand van het land vereist een duidelijke houding. Alleen de socialisten hebben een programma dat een oplossing brengen kan.

DE VERKIEZINGEN VAN 2 APRIL

in het teken van den strijd

Voor het behoud van het levenspeil

Alle volksklassen in het gelid!

door Oscar De Swaef

De Kamerontbinding werd uitgelokt op een incident, dat niets heeft te maken met de levensproblemen waarvoor het land is gesteld. Alhier gevoelskieren zullen worden uitgespeeld.

In normale omstandigheden, zouden wij misschien kunnen toegeven aan de verleiding om nader in te gaan op den aard van deze factoren, en hun rol bij de vorming van wat wij de openbare mening noemen.

Wij bewijzen trouwens hun bestaan niet. Wij hebben in ons land af te rekenen met een Vlaamsch en een Waalsch nationaal gevoel, aangewakkerd door minder of meerderwaardigheidskomplezen en aangescherpt door, of in konflikt met een Belgisch nationaal gevoel. Waar dit laatste ontbreekt, ontstaat soms een rationeel Belgisch nationaal bewustzijn, waarbij wordt uitge-

gaan van de vaststelling dat het Belgisch Staatsverband een economische en internationale noodzakelijkheid is. In de huidige internationale voorwaarden, wordt de Belgische eenheid zelfs een levenskwessie voor de Walen, en vooral voor de Vlamingen.

De overdreven belangstelling, die men in zekere buurlanden toont voor de ontwikkeling van de verhoudingen tusschen de Walen en de Vlamingen, is allesbehalve cerus stellend. België, kruispunt van Westelijk Europa, met zijn groote wereldhaven en zijn uitgebreide kust, van waaruit de toegang van de Engelschen tot het vasteland kan worden gecontroleerd, kan een twistappel worden tusschen de groote mogendheden, wanneer de belangstelling van sommige van deze laatste verplaatst wordt van Centraal- en Oostelijk Europa naar onze straken.

Een politieke scheiding van Walen en Vlamingen zou een rechtstreeksche ontmoediging zijn voor de internationale avonturiers. E. de Walen, die een toevlucht zouden vinden bij het groote Fransche zusterland, zouden minder blootgesteld zijn dan de Vlamingen.

Deze zouden de kinderen van de toekomst zijn. Wij dringen hier voorloopig niet verder aan op de internationale uitzichten van het nationaaliteitsvraagstuk in ons land. Wij meenen dat dit zal moeten onderzocht worden met objectiviteit en veel politieke moed, indien wij in de toekomst de vrijheidsstradiet, het kostbaarste gemeengoed van de beide Belgische volks- groepen, wenschen te handhaven.

(Zie vervolg blz. 2)

TSJECHO-SLOWAKIJE BESTAAT NIET MEER!

Het Tsjechische volk onder de "bescherming" van het Duitsche Rijk Praag door de Duitsche troepen bezet

HACHA
voorzitter (of liever gewezen voorzitter) van de Tsjecho-Slowaaksche republiek zaliger

De Hongaarsche troepen bezetten Subkarpatisch Oekraïne -- De regering van dit gebied naar Roemenië gevlucht

Roemenië pleegt overleg met Polen en Hongarije

Alles wat gebeurt, is slechts het logisch gevolg van München, waar Midden-Europa aan den Duitschen expansiedrang geslachtloofd werd.

Het is niet te verwonderen dat de hitleriaansche politiek steeds drierster en onbeschaamder gaat optreden.

In September van vorig jaar gold het de bevestiging van de onderdrukte rassensoorten uit het Sudetengebiet, thans proklameert men te Berlijn dat Duitsland de verplichting heeft de orde te doen handhaven, ook binnen het gebied van Tsjecho-Slowakije.

Met andere woorden: het Derde Rijk heeft het recht tot een z.g. politieel optreden over te gaan bij zijn nabuurstaten.

Dit alles ingevolge den geest der scheidsrechtelijke uitspraken van Weenen en de overeenkomst van München.

Ziet ge duidelijk in waarheen dit leidt?

Het is voldoende, dat zich in een aan Duitsland grenzenden staat, (al maar zelf het lijstje in!), « onregelmatigheden » voordoen, opdat de Rijkswaer in actie treedt.

En wat deze « onregelmatigheden » betreft, daar zijn altijd z.g. « minderheden » of « rascervante stamgenooten » aanwezig om de gewenschte atmosfeer te scheppen.

Op de Reichspropagandakonferens van 7 en 8 Maart te Berlijn heeft Götbel dit zeer duidelijk omschreven:

« De politiek van den Führer is erop gericht aan de « Kleinstaterei » in Europa een einde te stellen.

Hoe meer moeilijkheden zich voordoen in de ons omringende dwergstatjes, hoe beter voor ons.

(Zie vervolg blz. 3)

Hlinka-wachten patrouilleren in de straten van Bratislava, de hoofdstad van het « onafhankelijke » Slowakije

Opname van een grenspost tusschen de Hongaarsche en Subkarpatische gebieden in de omgeving van Munkacs. Zoals men elders lezen kan zijn Hongaarsche troepen Subkarpatisch Oekraïne binnengetrokken

Twee militaire vliegtuigen vallen te Schaffen-bij-Diest te pletter

HET GEVOLG EENER TRAGISCHE BOTSING

De piloten gedood

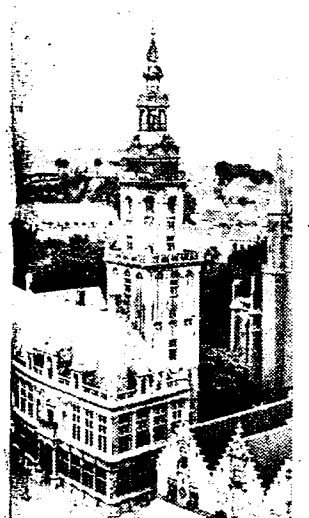
Op het vliegveld alhier waren zeven militaire vliegtuigen opgestegen om een dagelijkse oefenvlucht uit te voeren.

Rond drie uur verschenen de toestellen boven het veld om tot de landingsmanoeuvres over te gaan. Wegens een onbekende oorzaak kwamen twee der vliegtuigen met elkaar in botsing, en ploften neer.

Het toestel, gepiloteerd door adjudant Desize, woenachtig te Schaffen, brak in twee. De piloot zelf bleef op slag dood.

Het tweede vliegtuig werd totaal verbruld. Aan boord bevond zich eerste-sergeant Pierlot, wiens rechtervoet letterlijk afgerukt werd en die in hooplozen toestand naar het hospitaal gevoerd werd. De ongelukkige overleed tijdens zijn overbrenging.

Beide piloten waren gehuwd. Adjudant Desize was niet meer kennelijk.

HISTORISCHE MERKWAARDIGHEID
Het justitiepaleis van Veurne, een slank gebouw in den renaissance-stijl en dat dagteekent van 1613, komt door de kommissie van natuur- en stedschoon als historische merkwaardigheid geklasseerd te worden

GEHEIMZINNIG GEVAL TE LUIK

In verband met het opvisschen van een kinderlijkje, wordt een soldaat ter beschikking gehouden van het gerecht

Wij hebben gemeld dat te Luik het kindje werd opgehaald van een 3-jarig meisje, waarvan de identiteit totnog toe niet kon vastgesteld worden.

Een soldaat van de grenswacht, de 24-jarige François-Arthur Godin, geboren te Bergen, echtgenoot van Simone Mabile, wonende te Grivegnée,

heeft de toelating gevraagd in tegenwoordigheid gesteld te worden van het stoffelijk overhoofd van het kind; men stelde daarin niet toe, maar toonde hem foto's in dewelke hij zijn 1 1/2-jarige Bertha beweerde te herkennen.

Godin legde een vrij ingewikkelde verklaring af. Zijn huwelijk was niet gelukkig geweest en zijn echtgenote had meermalen het echthlijk dak verlaten. De laatste maal echter had de vrouw het kind meegenomen. Godin had aangifte gedaan van de vermissing van zijn vrouw, maar van het kind had hij geen woord gerept.

Het is niet uitsloten, dat de moeder zelfmoord zou gepleegd hebben, na haar kind in de Maas te hebben geworpen. Daar de onderzoeksrechter de meening is toegedaan, dat Godin er wel meer van weet werd hij ter beschikking gehouden van het gerecht.

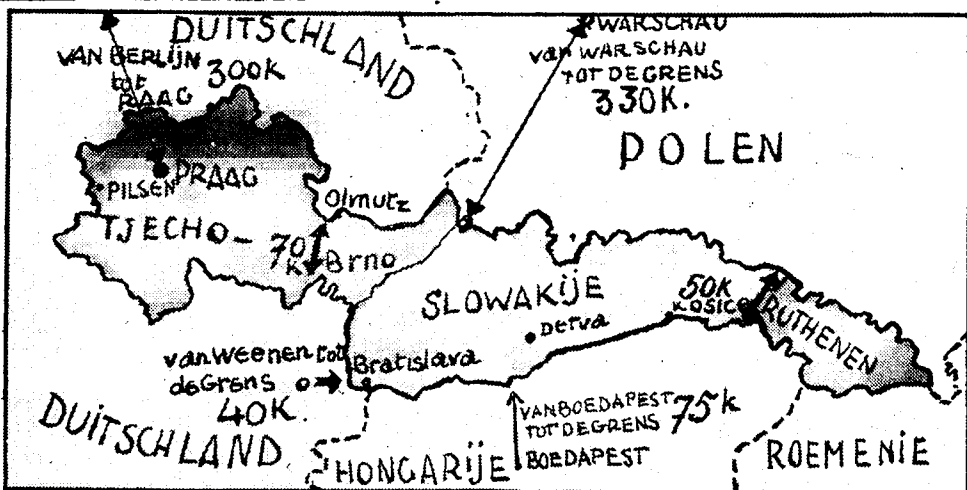
Treinbotsing in Silezie

21 GEWONDEN

Op de lijn Eggersdorf-Tropau zijn 2 treinen op elkander gebots. 21 personen liepen hierbij min of meer ernstige verwondingen op.

DE ONTSETTENDE SPOORWEGRAMPT BIJ CHATEAUX (FRANKRIJK)
Een kijk op de plaats van de ramp. Een koe komt even kijken naar het tragisch spektakel door een os van haar kudde gemoniteerd

De kaart van Tsjecho-Slowakije zooals hij er uitzag na den « vrede » van München.

BELGEN, WAAKT!

Op het oogenblik, dat de brutale « anchluss » van Tsjecho-Slowakije door Hitler opnieuw den Europeeschen vrede in gevaar brengt, is ons land, dank zij de liberale patriotten, volop in een onrustigen en verdeelenden kiesstrijd gedompeld.

Een kiesstrijd, die de Vlaamsch-nationalisten, de Belgische Slowaken, ook nog geheeten « onze Sudeten », de gelegenheid moet bieden in België broedertwisten uit te lokken, die de eenheid van het land rechtstreeks in gevaar kunnen brengen.

De socialisten, die alles gedaan hebben om de parlementsontbinding te vermijden, hebben van bij den inzet van dezen kiesstrijd blij gegeven, dat zij van de Belgische eenheid de kern uitmaken.

Zij machtigen zich dan ook, tot het volk van Vlaanderen en Wallonië den wekroep te richten: IN DEZE DAGEN VAN NATIONALE EN INTERNATIONALE SPANNING EEN EN ONVERDEELBAAR TE BLIJVEN!

WIE SPREEKT DE WAARHEID OP HET WEIDMANN-PROCES?

Daar de benedeleden nu elkaar tot der dood haten, volgen de incidenten elkander in snel tempo op

Tijdens het duel Weidmann-Million, dat zich thans in verschillende fasen voor het assisenhof van Versailles ontrolt, heeft de hoofddader, die anders kalm alles bekeek en op zich neemt, zijn medeplichtige, dien hij een doodelijken haat toedraagt, eenige flinke swoelen van belang gegeven.

Men weet dat Weidmann er alles op zet om zijn gewezen maat als een eugenaar en een lafaard, die een paar moorden op de rekening van den Duitser zou willen schuiven, te ontmaskeren. Hij is daar in de vorige zitting zeer goed in geslaagd. Millicen trachtte nadelijk te doen gekoven, dat de tragische villa La Voullie moest dienen om er een schoonheidsinstituut te openen. Men weet hoe Weidmann hem op dit punt meesterlijk de repliek gaf. Hij vroeg aan den voorzitter om een verdring te mogen afleggen en sprak dan als volgt:

« Ik had in een groot hotel te Parijs een voornamen Amerikaan leeren kennen, zekeren Stein, van Baltimore. Nu heb ik gewacht tot brigadier Joy als getuige hier aanwezig zou zijn om het volgende uiteen te zetten. Wij hadden Stein uitgenodigd en in een auto gezet. Million zat aan het stuur. Wij waren van plan met Stein een ritje te doen in het woud van Fontainebleau. Maar het eigenlijke doel was, Stein te « kidnappen ». Ik kan er bijvoegen, dat in de auto, waar Million aan het stuur zat en ik mij nevens Stein bevond, een daken gereed lag en een pak touwen,

ten einde den Amerikaan te binden en hem het schreeuwen te beletten. Dat bewijst ten overvloede, dat er op La Voullie geen sprake was van een schoonheidsinstituut, maar dat het een soort hoofdkwartier moest worden voor het oplichten van rijke slachtoffers.

(Zie vervolg blz. 3)

De tatzichauveur Gouilly, die door Weidmann werd gedood

bij de feiten

DEGRELLE EN GRAMMENS OF ALS ILLEGALEN LEGAAL WORDEN

Onder andere mooie dingen, die de kiesstrijd voor gevolg zal hebben, zullen we dus de eer en het genoegen smaken Degrelle en Grammens in het Parlement te zien treden.

Twee illegalen, die legaal worden. Twee oproerlingen, die zich rangereerden. Als 't een beetje meeloopt zal België, vóór het einde van den nieuwen zitting, geen naaijster dienaars tellen dan die twee. Juist omdat zij zoo typisch trouwloos en beginselloos zijn.

Of België dan met zulken kan gediend zijn? Ja, precies! En dat is het, dat de zwakte van ons huidige staatsregime uitmaakt, en beter dan wat ook de noodzakelijkheid eener grondige staatshervorming aantoon.

Hoe kenschetsend, voorbeeldig, treffend en... verheugend, in één woord: hoe symbolisch zou het niet zijn, dat op den dag zelf dat Degrelle en Grammens, deze twee beruchte grafdelers van de grondwet, twee twee saboteurs van het parlementarisme, Kamerlid worden, een omvorming van de wetgevende en uitvoerende machten beide paljassen uitschakelt.

Ik weet het, het is te ver! Gevraagd aan 's lands ziekelijk bewind. Tot zulke noodmiddelen die de eenheid van het land, onder het gezag eener stabiele, sterke, democratische regering moeten mogelijk maken, zal men wellicht eerst overgaan als deze paljassen en wie er de foutjes van in handen hebben, in voldoende mate het parlementarisme zullen hebben gehooft, vernederd, bevuild en uit den haak gebracht, tot er niets goeds meer van te maken is. Zoo wil het de toegankelijkheid der democratie...

Alles wijst er dan ook op dat Degrelle en Grammens zullen zetelen, en dat zij het in conformistische braafheid zullen doen. Zij hebben tenslotte, na het failliet hunner wederzijdse straatrevoluties, met overhoofden naast en spoed van de parlementaireniding gebruik gemaakt, om zich op een mogelijke kandidatuur, als op een reddingsplan te werpen. Anders stond beiden ongetwijfeld de vergeetelheid te wachten, als bitterste straf voor het slag eenerzijdse arrivisten, waarvan zij zulke representatieve figuren zijn.

Dat beiden hietoe zonder talmen noch gewetenslast verraad hebben gepleegd, ook dat behoort tot hun persoonlijkheid en hun carrière.

Degrelle heeft zonder aarzelen diegenen onder de rexisistische parlementariërs verloochend, op de vlucht gejaagd of met eere afgedankt, die zijn nieuwste politieke listen in den westenden, D.w.z. die, na zich medeplichtig te hebben gemaakt aan het

heulen met vreemde staatsstelsels, aan het monsterverbond met het V.N.V., aan het ondermijnen van den staat, aan het stoken tot revolutie en het beramen van een machtsgreep (over dit alles is verre van het laatste woord gezegd!) — zich nu verplicht zagen dat alles af te zetten en de komedie te gaan spelen van: « Rex in dienst van Koning en Vaderland »...

Van het verraad door Grammens tegenover de Vlaamse katholieken gepleegd, heeft men gisteren in ons blad al de triestige bijzonderheden kunnen lezen.

Ook Grammens, zoo blijkt het, is nu bereid een loyaal dienaar van het land te worden, — en dat ondanks zijn aanwezigheid op de anti-Belgische Vlaamsch-Nationalistische lijst? Men rijmt dat saam zoals men kan, maar Grammens wil naar de Belgische Kamer omdat hij deze « openbare tribune » verkieslijker acht om voor het Vlaamse recht « te ijveren, dan het schenden van straatnaamborden, het overkladden van Franse opschriften, en andere destijds door de Vlaamsch-katholieke pers zoo hooggeroemde illegale heldendaden.

Voorwaar, de intrede in de Kamer van deze berouwhebbende officiële vertegenwoordigers der anti-grondwetelijke akte en der illegale agitatie, zal het prestige van het parlementarisme ineens met enkele graden doen stijgen.

Liep het nu ook de lijsten der Vuurkruisen, der echte technokraten, der super-technokraten, der cosmokraten en andere fantazisten mee, dan kon zich in het Parlement eindelijk, onder de hoge bescherming van enkele klerikale en liberale conservatieven, en met de hulp der kommunisten en der Vlaamsch-Nationalisten, duidelijk en gaaf een sterke anti-democratische oppositie aftekenen.

Men stelt zich deze « gezonde » oppositie heel gemakkelijk voor, nationaal-geoordeeld door Degrelle, met naast hem voor Vlaanderen: Grammens; voor Wallonië: de abbé Mahieu; voor Brussel: Max. Om de nationale belangen, met oog op het behoud van de Belgische zelfstandigheid, te doen overeenstemmen met onze internationale belangen, zou men dezen sektor kunnen toevertrouwen aan een communist, b.j.v. Dr. Marteau (dan is men er zeker van een « zuivere » en een « betrouwbare » te hebben!).

En dan eerst zou het bewijs geleverd zijn, dat de door de liberale patriotten zoo onontbeerlijk geachte parlementaireniding haar nut heeft gehad. Nietwaar?... V.A.N.

EEN SLECHT PUNT VOOR DE IDEALE DUITSCHE VROUW

II. Ik heb u gisteren Frau Gertrud Scholtz-Klink voorgesteld, de ideale vrouw van het Derde Rijk, aldus genoemd naar de onfeilbare uitspraak van Adolf Hitler.

En ik deelde u terzelfdertijd mee, dat ze zich te Schiphol iets gepermitterd had, waarvan de gevolgen onberekenbaar kunnen zijn: ze rookte een sigaret!

Kunt gij het u, miljarde, voorstellen wat een vergrijp dat is voor de ideale vrouw?

« De Telegraaf » beschrijft het als volgt: « Zij moede dan volgens de Engelse dagbladen een zoodanig « ideale » vrouw zijn, dat zij rookt, noch drukt, maar op Schiphol kwam toech een doosje sigaretten uit haar tasje. Zij stak er een op, waarvan zij den rook met kennelijk welbehagen inhaleerde. Zoo vrouwelijk is Frau Scholtz dan toch niet, of zij weet het — naar het oordeel van velen — onvrouwelijke genoeg van een sigaret te waardeeren, wat overigens wel niemand haar kwalijk nemen zal... »

Hoho! Niemand zal het haar kwalijk nemen? Ge zijt er wel mee!!

Ik heb mijn « dokumentatie » geraadpleegd en wat ik vond, is effenaar verpletterend voor Frau Scholtz-Klink. Ze zal, naar mijn oordeel, een kolossalen klink krijgen.

Zoo pas, enkele dagen geleden, is te Frankfurt een kongres gehouden tegen de bedwelmende middelen. Wat was daar de groote, nieuwe slogan? « Roken maakt een vrouw leelijk en oud voor haar tijd... » En Frau Gertrud dan?

Maar dat is nog niet alles!

Enkele weken geleden, heeft de Joden-eter Julius Streicher een rede gehouden over het roken. Het zijn de Joden (natuurlijk!), die de Duitschers hebben leren roken en de nicotine is het grootste vergif voor het Duitse volk, zei Streicher.

En hij vervolgde: « Tabak verzwakt de vruchtbaarheid der Duitse vrouwen. Wij moeten onze vrouwen niet laten roken. Er dient een algemeen rookverbod te komen voor de Duitse jeugd. Een rookende vrouw vernietigt niet slechts haar lichaam doch ook haar ziel. De Führer en Mussolini rooken in het geheel niet, en zijn daarom tot groote dingen in staat. »

Heb ik gelijk of ongelijk als ik zei, dat Frau Gertrud Scholtz een roekeloze daad had begaan? Als Streicher maar niet vindt, dat ze een halve jodin is! In alle geval heeft ze verschrikkelijk gezondigd...

Dat wordt ook geschreven in « DE GENTENAAR » door M. Kluykens, volkswetenschappelijke en professor aan de Universiteit van Amsterdam.

Onze verspillingszucht? Wat hebben we meer gedaan dat uitgaven vergde dan een sociale wetgeving opgebouwd en de loonen en wedden die, kleinen verdedigd?

En als deze katholieke bladen voor de verkiesingen komen bevestigen dat de besturen binnen, beginnen met alles overhoop te gooien; de katholieke elementen blijven wel, omdat zij de ruzie onder Vlaamingen beu zijn en de V.N.V.-ers zijn de meesters!

« Wat de K.V.V. onderscheidt van de socialistische partij, is niet een verschil van houding tegenover de deflatie. Die willen geen van beide. Maar de K.V.V. wil zuinig en spaarzaam besturen tegenover de socialistische partij, die wil een politiek van verspillingszucht, ook in tijden, zoals nu, wanneer het op zuinigheid en spaarzaamheid aankomt. »

Wat vinden we nogal kras. Zouden de katholieken ons dat niet eens willen bewijzen met cijfers? Want om zoo iets neer te pennen moet men zich steunen op cijfers.

Waar zijn ze? We hebben ook cijfers van in den tijd dat katholieken en liberalen aan het bewind waren en wat leeren ons deze cijfers?

1) Dat de openbare schuld van het land steeg van 50,9 miljard in 1929 tot 56,7 miljard in 1934.

2) Dat de begrotingen sloten met een deficit van

254 miljoen	in 1930
349 »	» 1931
814 »	» 1932
405 »	» 1933
1078 »	» 1934

Toen hebben de katholieken en liberalen het opgegeven en het zijn zij die nu aan elke les willen spelen? Laat ons toch ernstig zijn.

Zelfs het blad van M. Sp. « DE STANDAARD », dringt aan op zuinig bestuurs. M. Sp. was minister van Financiën; waarom is hij niet eens zuinig te worden?

25 miljoen op den steun aan de verminderingen.

5 miljoen op de toelagen aan de mutualiteiten.

15 miljoen op de werken van kinderscholing.

550 miljoen op den werklozenonderstand.

Dat deden de katholieken en liberalen. Die deden die nu komen, zeggen we willen aan de sociale wetgeving niet laten raken.

De feiten zijn niet te weerleggen. Als de katholieken spreken van besparingen bedoelen ze vermindering of alles wat aan de minderbedeelde wordt uitgekeerd.

Het verleden heeft het ons geleerd. « L'ETOILE BELGE » heeft toch nog deze verdienste dat het blad op den naam afpaat en openlijk schrijft, dat de ooch lasten voor de industrie ondraaglijk zijn.

Het liberaal orgaan leudeflationistisch gezind en durft het schrijven, dat de klerikale pers zwijgt en speelt een schijnheilige rol.

Dat de arbeidersklasse er zich niet late door vangen. M. D. R.

Uit de Pers

KLERIKALE DUBBELZINNIGHEID

De propaganda-artikelen in verband met de aanstaande verkiesingen worden gedrongen door het nieuws over de gebeurtenissen in België. Het is belangrijk dat de aandacht van den lezer in de eerste plaats gaat naar den zeer gespannen internationale toestand. We hopen echter dat de lezer al de nieuwe berichten die daarover verschijnen leest en zich terzelfdertijd inlaat met onze binnenlandse kwesties. 't Is noodig.

Als men de gebeurtenissen in Tsjecho-Slowakije volgt, herinnert men zich de Septembertag van verleden jaar. Men was toen woedend op de totalitaire staten die de oorzaak waren van het dreigend oorlogsgevaar. En men verwenschte al die partijen in ons land die als basis hunner beweging een diktatoriale strekking had. Men gevoelde aan den lijve waar het gevaar stak en het kiezerskorps gaf er uiting aan door in Oktober Rex. V. N. V. en ook de monsterverbonden van K.V.V.-ers en V.N.V.-ers een nederlaag te bezorgen.

Weer brengt een diktatorstaat de wereld in rep en roer. Wederom vraagt men zich af waarom de nieuwe machtsgreep van Hitler zal voortspruiten. Wederom is het voor elken duidelijk dat fascisme onrecht is. Dat moet het kiezerskorps op 2 April aanzetten op een nieuwe fascistische partijen in den hoop te duwen.

En V.N.V. en V.N.V. moeten er onder. Omdat het twee bewegingen zijn die de eenheid van het land schaden. Omdat ze beide ervan dromen dat eens een vrede moge komen. We land België te vernietigen. Dat mag niet. België moet één en ongeschonden blijven. Daar kan het kiezerskorps op 2 April door zorgen door socialistisch te stemmen.

Het is een feit, dat gedurende de tragische Septembertagden pgt. Spaak, toen eerste-minister, met vaste hand het land leidde. Hij was de trouwe gids in de uren van gevaar. Dat laat ons toe te zeggen: Spaak moet terug aan het bewind komen.

« DE COURANT » maakt van de gelegenheid gebruik om aan het V.N.V. zijn duistere houding te verwijten.

« Geen wonder dat het de Vlaamsche leeuwenag niet meer als zijn vlag erkent, maar in de plaats daarvan een nieuwvoortig vaandel (de z.g. Deltavlag) heeft verkozen en onze oude Vlaamsche strijdkreten heeft ontleend en vervangen door de tekenen van de Vlaamsche politieke organisaties afgekeken. Daar zal geen vlamming, die Vlaanderen bovenal lief heeft ooit aan meedelen. »

Aan het eerstgenoemde blad merken we op dat het V.N.V. in zijn rol is gebleven met Grammens op te nemen. De katholieken hebben de summiere willen spelen maar ze liepen in de val. Op twee paarden willen wedden, brengt nooit geluk aan.

En wat den laatste betreft, welnu het blad brengt geen nieuwe feiten aan. De evolutie van het V.N.V. is niet van gisteren, maar sedert langen tijd gevestigd. Dat heeft niet belet dat met goedkeuring van het K.V.V. monsterverbonden werden gesloten tussen katholieken en V.N.V.

« Het roept het K.V.V. nu uit een nationale partij te zijn. Wie kan daar echter geloof aan hechten? »

« De strijd op financieel terrein »

Eindelijk beweegt de katholieke pers zich op financieel terrein. Ze heeft zich lang onthouden de financiële kwesties aan te raken. We begrepen naar geval. Ze heeft het moeilijk, vooral deze katholieke pers die de deflatie voorstaat.

« HET NIEUWS VAN DEN DAG » dat onlangs een aantal deelen op de sociale wetgeving schreef nu:

« Behoud der sociale wetgeving: — Geen belastingen; — Geen vermindering der koopkracht van loonen en pensioenen; — Geen muntonaarding. »

Maar het blad vraagt ook besparingen en legt er nadruk op dat het moet uit zijn met de verspillingszucht der socialist.

« De Grammensstrijd, door den « Raad der Dade », was onvermijdelijk een bittere strijd. Hij wekte bittere gevoelens op, gevoels van misnoegdheid. Weinig, als er zoo'n beweging in Vlaanderen ontstaat, dan is V.N.V. er bij, om er politieke munt uit te slaan. »

Dat is nu ook geschied, gelijk het in de laatste jaren gedurig geschiedde.

De Vlaamsche samenwerking in deze — zooals in andere aangelegenheden — hebben zij eenvoudig verdroegen en verraad, om ze te doen

« Zal deze nieuwe les nu tellen? Zullen sommigen Vlaamsche katholieke middelen » dat het tijd wordt de V.N.V.-ers, zoogezegd uit het christelijk belang, wat minder naar de ogen te zien en er interesseert, alles op te zetten, opdat de katholieke Vlaamingen, geschaard rond het programma en het vaandel van een nieuwvoortig vaandel (de z.g. Deltavlag) heeft verkozen en onze oude Vlaamsche strijdkreten heeft ontleend en vervangen door de tekenen van de Vlaamsche politieke organisaties afgekeken. Daar zal geen vlamming, die Vlaanderen bovenal lief heeft ooit aan meedelen. »

« Het roept het K.V.V. nu uit een nationale partij te zijn. Wie kan daar echter geloof aan hechten? »

« De strijd op financieel terrein »

Eindelijk beweegt de katholieke pers zich op financieel terrein. Ze heeft zich lang onthouden de financiële kwesties aan te raken. We begrepen naar geval. Ze heeft het moeilijk, vooral deze katholieke pers die de deflatie voorstaat.

« HET NIEUWS VAN DEN DAG » dat onlangs een aantal deelen op de sociale wetgeving schreef nu:

« Behoud der sociale wetgeving: — Geen belastingen; — Geen vermindering der koopkracht van loonen en pensioenen; — Geen muntonaarding. »

Maar het blad vraagt ook besparingen en legt er nadruk op dat het moet uit zijn met de verspillingszucht der socialist.

« De Grammensstrijd, door den « Raad der Dade », was onvermijdelijk een bittere strijd. Hij wekte bittere gevoelens op, gevoels van misnoegdheid. Weinig, als er zoo'n beweging in Vlaanderen ontstaat, dan is V.N.V. er bij, om er politieke munt uit te slaan. »

Dat is nu ook geschied, gelijk het in de laatste jaren gedurig geschiedde.

De Vlaamsche samenwerking in deze — zooals in andere aangelegenheden — hebben zij eenvoudig verdroegen en verraad, om ze te doen

« Zal deze nieuwe les nu tellen? Zullen sommigen Vlaamsche katholieke middelen » dat het tijd wordt de V.N.V.-ers, zoogezegd uit het christelijk belang, wat minder naar de ogen te zien en er interesseert, alles op te zetten, opdat de katholieke Vlaamingen, geschaard rond het programma en het vaandel van een nieuwvoortig vaandel (de z.g. Deltavlag) heeft verkozen en onze oude Vlaamsche strijdkreten heeft ontleend en vervangen door de tekenen van de Vlaamsche politieke organisaties afgekeken. Daar zal geen vlamming, die Vlaanderen bovenal lief heeft ooit aan meedelen. »

« Het roept het K.V.V. nu uit een nationale partij te zijn. Wie kan daar echter geloof aan hechten? »

« De strijd op financieel terrein »

Eindelijk beweegt de katholieke pers zich op financieel terrein. Ze heeft zich lang onthouden de financiële kwesties aan te raken. We begrepen naar geval. Ze heeft het moeilijk, vooral deze katholieke pers die de deflatie voorstaat.

« HET NIEUWS VAN DEN DAG » dat onlangs een aantal deelen op de sociale wetgeving schreef nu:

« Behoud der sociale wetgeving: — Geen belastingen; — Geen vermindering der koopkracht van loonen en pensioenen; — Geen muntonaarding. »

Maar het blad vraagt ook besparingen en legt er nadruk op dat het moet uit zijn met de verspillingszucht der socialist.

« De Grammensstrijd, door den « Raad der Dade », was onvermijdelijk een bittere strijd. Hij wekte bittere gevoelens op, gevoels van misnoegdheid. Weinig, als er zoo'n beweging in Vlaanderen ontstaat, dan is V.N.V. er bij, om er politieke munt uit te slaan. »

Dat is nu ook geschied, gelijk het in de laatste jaren gedurig geschiedde.

De Vlaamsche samenwerking in deze — zooals in andere aangelegenheden — hebben zij eenvoudig verdroegen en verraad, om ze te doen

« Zal deze nieuwe les nu tellen? Zullen sommigen Vlaamsche katholieke middelen » dat het tijd wordt de V.N.V.-ers, zoogezegd uit het christelijk belang, wat minder naar de ogen te zien en er interesseert, alles op te zetten, opdat de katholieke Vlaamingen, geschaard rond het programma en het vaandel van een nieuwvoortig vaandel (de z.g. Deltavlag) heeft verkozen en onze oude Vlaamsche strijdkreten heeft ontleend en vervangen door de tekenen van de Vlaamsche politieke organisaties afgekeken. Daar zal geen vlamming, die Vlaanderen bovenal lief heeft ooit aan meedelen. »

« Het roept het K.V.V. nu uit een nationale partij te zijn. Wie kan daar echter geloof aan hechten? »

« De strijd op financieel terrein »

Eindelijk beweegt de katholieke pers zich op financieel terrein. Ze heeft zich lang onthouden de financiële kwesties aan te raken. We begrepen naar geval. Ze heeft het moeilijk, vooral deze katholieke pers die de deflatie voorstaat.

« HET NIEUWS VAN DEN DAG » dat onlangs een aantal deelen op de sociale wetgeving schreef nu:

« Behoud der sociale wetgeving: — Geen belastingen; — Geen vermindering der koopkracht van loonen en pensioenen; — Geen muntonaarding. »

DE BOEKUL

DE HEDENDAAGSCHE JEUGD

In « Groot Nederland », van Maart, komt een artikel voor van Arthur van Rantwijk, over de Hedendaagse Jeugd.

Het is een antwoord een commentaar op een essay over hetzelfde onderwerp van D. A. De Graaf, dat ik niet heb gelezen. Maar uit de commentaren van A. van Rantwijk merk ik toe, hoe hier een vraagstuk wordt besproken, dat onze aandacht waard is, niet enkel op literair, maar op elk gebied.

Ook bij ons is in literaire en intellectuele kringen een vraagstuk van de Hedendaagse Jeugd gesteld. In onze en in andere partijen is de kwestie ook gesteld op politiek gebied, en het is zoowel een praktische als een geestelijke kwestie. Het is — op elk gebied — veel minder een kwestie van meeningverschil tusschen opeenvolgende geslachten, dan een gemis aan voeling tusschen de verschillende geslachten.

Toen onlangs in Vlaanderen hier en daar pennetwisten opezen, bleek het al dadelijk, dat de jongeren aan de ouderen hun onverstand verweten; ik heb dat altijd aan den puursten onzin ondervonden, zoonit aan een gebrek aan een minimum van dialectisch vermoren.

Dit verschil tusschen twee geslachten speelt geen rol in het debat tusschen De Graaf en V. van Rantwijk, die erkent:

« Al geeft De Graaf in zijn geschrift tegenstellingen tusschen jongere en oudere generaties, geen oogenblik speelt hij het jong-zijn tegenover het oud-zijn uit; van een jeugd om de jeugd is gelukkig geen sprake. (En een ander en belangrijker nuance krijgt de term jeugd, waar hij schrijft over « geestelijke jeugd », die niet wordt aangeboeren, maar op het leven veroverd moet worden). Hij neemt niet de noodzaak aan van een scherpe breuk tusschen jongeren en ouderen, en is dus intelligent genoeg om niet te behooren tot hen, die meenen dat bepaalde sentimenten en ideeën het privilege zijn van een bepaalde generatie. »

Maar de zaak moet dieper onderzocht worden. In den grond schijnt het te gaan tusschen twee geestesrichtingen, en om ze grof aan te duiden, een neiging tot irrationalisme en een neiging tot rationalisme. Dat is bij ons het geval zooals in Ho'land en elders; dat is het geval bij de jeugd zooals bij de ouderen.

Van Rantwijk ontleedt als volgt de opvatting van De Graaf:

« De toekomstgedachte van De Graaf is de wederkomst van de Middeleeuwen in een nieuw kleed. Om een denkbeeld te geven hoe deze « Nieuwe Middeleeuwen » zullen zijn noemt hij eenige beelden, die Eerdjajew in een geschrift van dien naam gebruikt. Ik citeer (van De Graaf):

« Eerdjajew spreekt van « nacht-tijd » ter karakterisering van de toekomst, welke de menscheid tegemoet gaat. Met dit woord bedoelt hij niet

een symbool voor duisternis, niet de negatie van het licht, maar veeleer een wereld die in geestelijk opzicht het equivalent vormt van de stoffelijke wereld bij absolute zooverduistering, want het is niet zozeer de donkerheid van de zonnescijf, die ons bij dit natuurverschijnsel het meest treft, als wel de krans van vlammen, die zich rond de zwarte schijf bevindt; de Corona. Dit toekomstbeeld wil ik in vervaand brengen met de « Hymnen aan die Nacht » van Novalis. Ook hier is de nacht iets positiefs, ja hij wordt geproclameerd als de reedere van den dag en Novalis schreef: niet paradoxaal te spreken van « Sonnet der Nacht... » Men zou daarom Novalis en zijn kringgenooten de eerste « Nieuwe Middeleeuwen » mogen noemen; zij vormen het fundament, waarop het gebouw der hedendaagse jeugd rust. » (Tot daar De Graaf).

Dit is nu alles wat heel poëtisch en fraai gezegd, maar uit deze en dergelijke beschouwingen « aag ik er niet in mij een eenigermate duidelijk beeld te vormen over de Nieuwe Middeleeuwen. Ik kan er weinig anders op zeggen, dan dat de Duitse « Frühromantik » mij weinig aantrekt en ik met de echte « zuidelijke » zon heel content ben. »

Ik haal deze brokstukken aan, niet om het gansche probleem toe te lichten, maar juist om een denkbeeld te geven van den grond er van. Indien ik tusschen de twee uitersten moet kiezen, zou ik mij rationalist noemen, maar mijn gansche wezen zich verzet tegen troebelheid en een zekere mythe die zich boven den geest verheft waant maar eigenlijk de klaarheid van den geest schuift.

Sommige lezers mogen meenen, dat ik hier te dikwijls troebelen vraagstukken behandel, en over filosofie, en godsdienst spreek; maar indien ik bij zulke zaken zekere zijde moet verwerpen, zou ik er willen op wijzen dat ik in dit geval slecht begrepen wordt, want mijn doel is daarbij enkel en alleen deze troebele gevoelens en neigingen met de rede te benaderen.

Immers, deze neiging tot troebelheid en mystiek is in mindere of meerdere mate in ieder mensch aanwezig. In als ik sprak van keuze tusschen rationalisme en irrationalisme, was het niet omdat ik zulke keuze aanvaard. Ik meen dat er een tusschengebied is tusschen deze twee extremen, waar een verzoening tusschen beide mogelijk is en waar een mensch zich volledig oploopen kan, met rede en gemoed, met zijn hang naar klaarheid en naar gevoelen van zekere geheimen.

Dit alles mag beschouwd worden als een aanloop voor een grondiger spreking, waaraan ik gaarne bij u de besten onder de jongeren zou wil onder de ouderen zou willen zien nemen. Niet om een overwinning te bevestigen van de eenen of de anderen, maar om tot een beleefde standhouding te komen.

Voor het behoud van het levenspeil

(Zie begin blz. 1)

Hij, die het belang zou negeren van de door elkaar heen werkende nationale factoren in ons land, zou evenoged het licht van de zon kunnen loochenen.

Maar de uitwassen van de nationale gevoelens, als het kortzichtigheid en zelfgenoegzame Brusselsche patriotisme, die een groot deel van de burgers van de « Société Générale » die in hun jaarverslag te keer gaan tegen de « overwerkende klassen » — dat zijn de arbeiders, asjebief! — en het jammer vinden dat de loonen aan het indexcijfer der kleinhandelsspruizen gekoppeld zijn en van een groot-industrieel Gut, die een « symbolische » en voorbeeldige verlagings wensche van de wedden en loonen van het Staatspersoneel.

De patriotische agitatie van de liberalen doet zo ongeveer aan als het rookgordijn, waarachter een onfeilbaar voorbeeldig, dat heeft het manneer ontkent. Zij heeft den strijd aangegien tegen hen, die achter het bedrieglijke rookgordijn den aanval op het levenspeil van de massa van ons volk voorbereiden.

Onze partij heeft, eens te meer, te gaar naar om te wijzen op de soliditeit van alle volksklassen, middenstanders, landbouwers en zelfs kleine, zelfstandige industriëlen inbegrepen. Want de deflatie beteekent niet slechts een aanslag op de bestaansvoorwaarden van de eigenlijke arbeidersklasse, maar ook op deze van de massa.

Telkens de werkelijke loonen worden verlaagd met 5 ten honderd, daalt de koopkracht van de massa met een miljard frank. Nu, in de deflatiejaar 1932-35, werden de loonen verlaagd met 35 tot 40 ten honderd, terwijl het indexcijfer der kleinhandelsspruizen slechts ongeveer met 25 ten honderd daalde. Het verschil bedroeg dus 10 tot 15 procent. Dat verschil vertegenwoordigde een terugloop van de koopkracht der loonen met twee tot drie miljard.

Maar daarbij komt nog dat, in een periode van deflatie, het geld wordt opegepot. Zij die centen bezitten, spekulereert op de daling der prijzen. Zoo werden tijdens bedoelde deflatieperiode 6 tot 7 miljard opegepot, en dus aan den handel en de industrie onttrokken.

De deflatie is dan ook de ruïne voor de zakenlieden, terzelfdertijd als de daling van het levenspeil van de massa.

Het is de groote verdienste van de B. W. P. heeft te hebben afgevoerd van haar anti-deflationistisch standpunt. Nu nog, is zij de eenige partij, die de noodige duidelijkheid heeft met de noodige duidelijkheid haar standpunt verdedigt tegenover de dreigende gevaar.

Zij is in dit land de groote volkspartij, die de verdediging neemt van alle volksklassen, en die de levensvoorwaarden van het land en van zijn bevolking op den voorgrond heeft gebracht.

VERWACHTINGEN VOOR HEDEN. — Vrij sterke Noordwinden. Af en toe opklaringen en bewolkt, regen of sneeuwvallen. plaatselijke nachtvorst, koude temperatuur.

WISSELKOERS
van 15 Maart 1939

París	78.78
Londen	139.30
New-York	29.71
Berlijn	11.92
Amsterdam	15.78
Zwitserland	6.76
Italië	156.32
Stockholm	7.17
Oslo	7.00
Kopenhagen	6.21

OSCAR DE SWAER

WEERBERICHT
VERWACHTINGEN VOOR HEDEN. — Vrij sterke Noordwinden. Af en toe opklaringen en bewolkt, regen of sneeuwvallen. plaatselijke nachtvorst, koude temperatuur.

Spijt "kontigenteering", blijven Belgische renners de groote favorieten in den vierdaagschen rit

PARIS - NICE

Naar de zon?...

Vandaag zal het reeds voor de 7e maal zijn dat het internationaal wegeizoen geopend wordt met den rittenwedstrijd, Parijs-Nice, of den "koers naar de zon", aldus genaamd omdat de Azuren Kusten het zonnige gewest vormen, waarvan het klimaat sterk geprezen wordt tijdens de voorjaarsmaanden. Maar dat het te Nice zelf evenwel niet altijd zonnig weer is, heeft men reeds vaak mogen ervaren in den symbolischen koers naar de zon. Na regen te hebben gehad van meet af aan, is men zelfs reeds midden een sneeuwwoer aan te Nice aangekomen, vanwaar men moest inzien dat zelfs die "rit naar de zon" alle onaangename behoudt van de vroegrijke heropenging.

't Was in dit sneeuwwoer dat Vermeulen voor twee jaren een reeds gevaccieerd zegedruif volde wist te geven. Roger Lapébie, die van het val Vermeulen rechtstreeks kon profiteren, heeft het vorig seizoen op zijn beurt ervaren dat men grote gevaren loopt in deze rit naar de zon; hierin ovens hebben zelfs zoveel kampioenen zware verkoudheden opgedaan, waarvan de weerslag achteraf hun algeheel seizoen zou compromitteren.

Dan ook niet te veronderstellen dat eveneens als de renners zelf, de constructeurs minder enthousiast waren voor deelneming aan Parijs-Nice. En zelfs des nog te minder was de organisatie-erf allierlijk fantasieën ginge permissies, welke men krijgt in de Ronde van Frankrijk, doch hierbij vergat dat het nog de vrij spelletjes als kille Maartmaand betrof. We hebben hier in het bijzonder nog over de ritten in zoveel deelen, waarbij de renners heel bezweet de aankomst de laatste moesten wachten vooraleer een nieuwe start te nemen, of althans nooit geen voldoende rust hadden om zich degelijk te kunnen verzorgen, na de geleverde inspanningen.

Vereenvoudiging

Die kwestie bracht heel wat discussie te wege bij de Parijs-Nice meermalen scheen te zullen afgesteld worden. Tenslotte kon de wedstrijd koers getroffen worden met de groote firma's, mits zekere tegemoetkomingen vanwege de organisatoren. Zo werd de totale afstand gevoelig verminderd, ook de meervoudige ritten afstanden werden veelal ritten van 6 of 4 teruggebracht.

Zoo zijn er voor dit jaar slechts vier ritten voorzien, die in geen enkel geval de 250 km. te boven gaan. Aldus heeft men voor morgen: Parijs-Nevers (218 km.); Vrijdag: Ne-

vers-St. Etienne (230 km.); Zaterdag: St. Etienne-Cavallion (340 km.) en Zondag: Cavallion-Nice (244 km.). Het totaal bereikt dus nog geen 950 km. tegen meer dan 1400 km. op andere jaren.

Men stelt vast dat de twee eerste ritten die het beste van het Franse wegeizoen aanduiden, ongelukkig gebieden zijn; alleen de twee laatste ritten doen een ander traject aan, vermijden zelfs de kwaadste bergpassen en zien ook af van den zoo gevreesden "Boulevard des Alpes", alvorens Col de la Braas en Col de Nice, waartoe de renners eerst in Nice passeerden vooraleer er een tweede maal te belanden.

50 t.h. vreemdeelingen

De kampagne van "L'Auto", de deelneming van buitenlandse renners te kontingenteering heeft haar weerslag niet gemist. Alhoewel de groote firma's overtuigd zijn dat ze niet de sterke Belgien wel beter over de baan kunnen dan de meeste buitenlandse renners, toch hebben de Juristen zich aan het ordewoerd moeten houden: niet meer dan 50 t.h. vreemdeelingen meer in de Franse koersen.

En zulks schijnt zelfs heel nauwkeurig te zijn gevolgd geworden. Vermits het bilan van de totale deelnemerslijst geeft: 48 Fransen, 30 Belgen, 7 Zwitsers, 4 Italianen, 4 Hollanders, 2 Luxemburgers, 1 Spanjaard, 1 Hongaar, wat een verhouding maakt van 48 Fransen tegen 48 vreemdeelingen.

De ware strijd

Die wedstrijd wordt natuurlijk niet alleen volgens de zoogenoemde individuele formule, die in feite den waren ploeggeest brengt. Voor de renners komt het er hier immers wel op aan zichzelf een voorname plaats trachten te verzekeren.

maar nog meer om geld te verdienen; het zijn ook beroepsrenners.

Hiervoor is het noodzakelijk dat men alles voor alles zet om de eindzege van de eigen firma te helpen verzekeren, juist omdat in dit geval niet alleen de groote overwinnaar, maar al wie van dezelfde ploeg zich verdienstelijk stelt om het doel te bereiken, mededeelt in de groote geldelijke premies, welke door de firma's uitgetoelgd zijn voor eerbetoon.

In deze omstandigheden moet ook in de eerste plaats rekening gehouden worden van de sterke ploegen in 'den strijd betrokken. Deze zijn Mercier, Alexon, Dilecta, France Sport en Helvety.

Het ware dus wel onzinnig hier te willen spreken van een Frans-Belgisch tweekamp, om reden dat sommige Belgen volgens de omstandigheden van het verloop meer baat kunnen vinden bij de overwinning van een Fransman dan een Belg, want een Fransman kan de Belg een konkurereend merk, net zoals de Fransen zich desgevallen in gelijksoortige positie kunnen bevinden.

Natuurlijk blijft er wel spanning om te weten of de overwinning en voor België ofwel een Fransman zal zijn, juist omdat men vermoedt dat het wel tusschen de vertegenwoordigers deze twee landen zal betwisten. Reeds driemaal won een Belg, Fons Schepers in 1933, deze laatste in 1934 en 1935, terwijl ook drie Fransen overwinningen te noteren vielen: deze van René Vietto in 1935, van Maurice Archambaud in 1936 en van Roger Lapébie in 1937.

Andere beste buitenlandse zijn stellig de Hollanders, gebroeders Albert en Antoon Van Schendel, waarvan haatgenooten vorig jaar zelfs de eindzege in zijn bereik had, net zoals de Belg Albertin Dussan, doch zoals men weet was het juist Louis, die in de laatste 20 km. van den wedstrijd zelf naar de zege greep.

De Italiaan Julio Rossi, een Parijzer Italiaan, reeds vroeger overwinnaar van Parijs-Roubaix en vorig jaar van Parijs-Tours, waarin hij aan Gust Danneels den "gelen wimpel" ontving met een fantastisch uurgemiddelde van boven de 42 km., alsmede de Zwitsers, Karl Litsch en Hans Knecht, zijn de laatste oud-liefhebberswereldkampioenen — zijn sterke kampioenen, die zelfs onder de kasschebenden mogen aangekeken worden.

Zoo zou zelfs met een John Braspeninx moeten rekening houden, ware het niet dat hij verloren zit in een ploeg van minder bekende Fransen renners, naast een Arsen Mersch, die wel hetzelfde euvet zou moeten ondervinden. 't Zij het gemis aan de noodige hulp.

Beste Belgen

Onder het dertigtal Belgische deelnemers komen er zoveel geschoolde kampioenen voor naast enkele jongeren — die sportbegeerders zijn heel zinnig te werk gegaan met de jongeren — die alles of daaromtrent als mogelijke overwinnaars zouden kunnen fungeren.

Daar zijn in eerste plaats Jui Lowie, Georges Christiaens en Lucien Storme bij Mercier en ondermerken. Lucien Vlamincq, Meulenbergh, Deltour en Masson bij de Alexon-groep, terwijl Dilecta naar gebruik meer niets dan Belg — in lijn brengt Decaluwé, Bondel en Grissolle, of de standaardrijders der Denderstreek, zijn de kopmannen naast een Wierlucq, Hardquest, Ritsveld en Rosseels, zonder den jongere Jij Tors te vergeten, die reeds liet uitschijnen dat hij gereed is.

Gerard Desu't "France-Sport" is ook niet kansloos, nadat hij ons vorige seizoen daar in het zuiden liet uitschijnen wat hij vermag in rittenwedstrijden.

Bracekeld en Stan Lauwers bij Helvety zullen er wel voor zorgen niet de minst opvallende renners te zijn uit deze groep, waartoe ook nog Frans Demondt, Nenville en Pimmez behooren.

De favorieten

Afgaande op de eerste bevindingen zouden de Belgen Lucien Vlamincq, Dolfke Braeckveldt en Lucien Storme onder de directe kandidaten moeten voorkomen. Tors kan de beste jongere worden, zoals Vermeulen, Louis, Hardquest en zelfs Bondel, Decaluwé, Wierlucq of Deltour bij deze herhaalde inspanningen den vorm kunnen vinden. Veel zal afhankelijk blijven van de plaatsen, welke ze kunnen overnemen in de eerste twee ritten, en men weet, hiervoor is naast de goede konditie ook wel een beetje medevallende noodig.

Jammet, Archambaud en Fréchaux kunnen de beste Fransen worden, zoals Van Schendel gebroeders, Rossi en Litsch mede onder de groote kanshebbers zijn. Het getal is dit jaar zelfs veel groter om reden dat de afstand veel verminderd is en er ook minder te klimmen valt.

Maar zulks belet ons niet speciaal vertrouwen te stellen in Dolfke Braeckveldt, Lucien Vlamincq en Storme met de Belgische vertegenwoordiging. Dit zijn immers drie sterke renners op volle jeugdcracht, die in Parijs-Nice nog iets anders dan de prijzen moeten betrachteren.

R. CNEUT.

Malbrancke en E. Vanden Bossche werkelijk knappe jongeren

Wordt Kint de koning bij de juniors?

We zitten weer in het weterseizoen! Weliswaar kunnen de jongste uitstagen nog niet als maatstaf genomen worden voor grondige gevolgtrekkingen, — we zijn immers nog maar aan 'en begin, — maar toch hebben sommige renners bewezen, dat het vertrouwen, dat in hen gesteld wordt, hoegenaamd niet misplaatst is.

Sommigen, die tijdens de wintermaanden hun training sterk doorgedreven hadden, toonden zich reeds wonderbaar op dreef, terwijl het bij anderen nog de noodige km. misten om op volle toeren te komen, een zoeken en een tasten werd.

We hadden vorige seizoen een puike oost bij de juniors, wat een sterk contrast vormde met de onafhankelijke-kategorie, waar we werkelijk maar bij weinig klasserenners voorhanden hadden.

Enkele van die bruchte juniors, zijn nu overgegaan naar een hogere categorie, waar ze met speciale aandacht zullen gevolgd worden. In alle weterseizoenen laten het beste verlopen voor de toekomst. Malbrancke, de eindmeester van de Fiamme, terwijl Eugène Vandenbossche te Ligny als triomfator voor de eindmeester boide. Malbrancke haalde het op een gansel zelf beste onafhankelijke van vorig jaar.

HET BEOLOFT!

Het ziet er werkelijk naar uit, dat een Malbrancke (Torhout) en een E. Vandenbossche (Kaprijke) ook den scepter zullen zwaaiven bij de onafhankelijke. Hun eerste wedstrijden, die ze betwisten, waren immers meer dan bevestigend. Het eerste seizoen van de toekomst. Malbrancke triomfeerde te Fiamme, terwijl Eugène Vandenbossche te Ligny als triomfator voor de eindmeester boide. Malbrancke haalde het op een gansel zelf beste onafhankelijke van vorig jaar.

Het was de Brabander Claessens, die we als een knap rondeman reeds konden bewonderen, die zich te Fiamme als een beste klimmer aanstelde. Het was hij, die de beslissende uitlokte. Op een beg had hij 10 seconden voorsprong kunnen nemen, maar onder de impulsie van Malbrancke, die een practische leeder, werd hij bijgehaald.

Vier renners, namelijk: A. Malbrancke, Claessens, Tiquet en Coenen, stormden gezamenlijk naar de aankomst, waar eerstgenoemde aan zijn tegenstanders geen schijn van kans liet.

Van een opjmakend debuut gesproken!

Het was in een bewogen spurtje, dat E. Vandenbossche te Ligny zijn tegenstanders vloerde en het waren stellig geen mindervaardigen. Zie maar eens de namen: M. Willems, Claes, Kievel en C. Verschuere, of al renners die reeds naar verworven hebben in de onafhankelijke-kategorie.

Eugène Vandenbossche bewees door zijn groote kunde en zijn overleg in dien koers, dat hij het hout goed den is, om gemiddeld kampioen te worden. Het werd een volgend seizoen voor het Meesteland, waar nu ook tal van puike krachten schuilen, daar Willems, van Lembeke, op de 2e plaats eindigde, na zich de geijkte van zijn strekvoorgelopen te hebben.

We wisten dien Willems vorig jaar met verbaasend gemak de zege te veroveren in het kampioenschap van Oost-Vlaanderen voor onafhankelijke.

Alleer tegenslagen waren echter oorzaken, dat de steepte renner erder "hagen" bleef. Betrekkend het seizoen 39 zijn definitieve doorbraak? Onmogelijk is dit vast en zeker niet.

Ook Armand Gilles, de kranige Waal, die we vorig jaar bij de juniors konden bewonderen, deed het best en eindigde op de 6e plaats, terwijl Vanden Meersch van Sijngem, die wat al de kistig met zijn krachten omsprong, slechts 16e kon eindigen.

EEN NIEUWE KONING BIJ DE JUNIORS?

Zoals vorig jaar Delchambre het we zoon inzette met 2 overwinningen, zo lukte Leon Kint, broeder van den we reidkampioen, hetzelfde krachtstake. Verleden week wisten we hem trouw te volgen in Gent-Brugge-leper door Delcreek, die we vorig jaar op de 2e plaats wisten te besluiten; en nu kon hij de kroon op zijn werk zetten, door te Kalmthout onoverstaarbaar als te over de eindmeester te boeien.

Neemt Leon Kint de rol over, die in 1938 aan een Malbrancke, Van Oerlop en E. Vandenbossche toebehoorde, en wordt hij de koning der juniors? Het is nogal wat voorbarig om zich dergelief uit te spreken, maar in ieder geval beschikt die Kint jr. over de onoverwinnelijke gave, om, bepaald zijn wil op te dringen en de schrik te worden in de juniors-kategorie.

Obk Schotte, een andere Westvlaander, leverde te Kalmthout schitterend werk en van dien kerel hooren we in de toekomst nog stellig veel meer.

Om te sluiten, willen we nog ten woord zeggen over den koers voor de gincelingen te Krushoutem, waar bij, van Rumbeg, de zege behaalde voor Demuyck, Deneuvel, Ollivier, Strobbe en Crupelmeck, waartoe ook frater Milo zich in veldende bevoorrecht liet. Ook bak Belin liet zich geert, ander deden hun best meer dan eens op het voorplan te aantreffen.

Het zal dit jaar stellig niet aan emoties ontbreken bij onze jongere en impulsieve renners.

L. R.

Eendracht Aalst verdiende een beter resultaat tegen Assa Ronse

Die 2-1 uitslag van Eendracht, behaalt tegen Assa Ronse, is echt vreedend voor de mannen der Vlaamse Ardennen. Dat zal niemand te genspreken, want, rekening houdende met de aanvallen, diende Aalst het zeker te winnen met 3-1.

Maar is niet altijd de beste die het haait. Zulks was ook bij ons geval met Eendracht.

De laatste minuut was het nog al tijd 1-1. Een menschen meer die het in zijn brein had, dat het resultaat nog ging te anderen, toen daar ineens Sten verhoort werd. Het was de bedoeling ging oppikken en prachtig voorstelde aan Deubek, die geen oogenblik aarzeld de winning-goal te falzificeeren. Dat was het werkelijk verrassend. Gedurende meer dan 80 minuten was dat doeltje verwacht, zonder er te komen, en dan ineens, wanneer er niemand meer aan dacht, kwam het.

Zelden waren we getuige van zoo'n enthousiasme.

Het vertoende spel der beide teams beantwoordde geenszins aan de verwachtingen. Eendracht concentreerde al op het middentril, terwijl Assa, begrijpend dat de aanhoudende presie van hun tegenover hun fataling worden, naar verdediging voortdurend verstekte.

Het naar doel schieten bij het middentril van Aalst liet veel te wensen over, al den Deubek — hij lukte 2 goals — waagde het af en toe eens te schieten. Voegt kan als verontschuldiging inroepen, dat hij voortdurend bewaakt is geworden, zulks geven we toe, maar dat Karel minder op dreef was dan anders, dat is ook echt. Wat Deblide betreft, die egaal

in geen geval meer. Zelden zien we hem een initiatief nemen, vol goede wil mist hij soms de mooiste kansen, verbroeder dan goit te doen. Neen, de Julien van tegen Tubantia is hij in geen geval meer.

Willems, die verlen week door het bestuur tigevoegd was, eens voor Eendracht's groene tafel te verschijnen, heeft een besten wedstrijd geleerd. Hij viel als stuwende zijn voorhoofd voort, schot op de goal, hield zijn verdediging, kortom, was op zijn best. Naast hem valt Sten Verhoort, die de laatste 15 minuten van de wedstrijd punten aan en een spee de met een verbaasend gemak zijn tegenstanders.

De Alsterse verdediging heeft zich niet laten afleiden door de verbaasend goede werk. Demunter kreeg enkele gevaarlijke standjes op te klaren, hij deed zulks met brio. Peiman was roestig, ander deden hun best, reeds 2 bijna gemaakte doelpunten, terwijl De Block moedigstreefde.

Boone houdt nog steeds het, ieder te lang bij zich, het vlaggevoer: te zetten en zich niet zooveel op zijn snelheid te baseren.

Assa beschikt over een kranig elftal, dat voor spelf optredet. Armand Devisscher was zeer gevaarlijk. Hij loste twee schoten die Demunter tot allegenade dwongen. Den wedstrijd voog hij naar zijn oude stadsgenoot

om hem van harte geluk te wenschen om het behaalde sukses.

Dit doel gebaar werd door het publiek geestdriftig begroet. Wie een reuzenpui liet verdoen doelman Hoet: 't was hem al geit waar men hem bruin kniege wou; hij hield het uit zijn kool. Tegen de 2e doelen vermoet hij niet, toen de laatste maal gepasseerd was, klopte hij de belid, vulde hij op grond, aldus zijn spijt uitdrukken, omdat hij trots een prachtsprong in staat was het leder te verweren. Back Sadones speelde zeer goed, gaf het bewijs een knap achterzet te zijn.

De oude Derkabaix haalde meer dan 1500 in de laatste 15 minuten. Oud-Raciner Devos, die kranig speelde met de spier der Rooden, hield flink stand. Ook bak Belin liet zich geert, ander deden hun best meer dan eens op het voorplan te aantreffen.

De wedstrijd winnen heeft me gekost aan Eendracht, maar 't is de hardst, bevocht de wedstrijd en het moelt zijn, en die tegens er en van dien aard.

En nu vooruit. Eendracht, Zondag 26 Maart komt de Lijst naar Assa Ronse, op Eendracht aenueven, die moet, dat zal Onze "manneus" moeten den titel winnen. Als nu Eere-aedeeling wordt verkiest, zal hij

BRIEF UIT BRUSSEL

Blijft er nog hoop voor Daring C.B.?

Het talrijk publiek dat zich naar het stadion van Molenbeek had begeven was natuurlijk meebreuzend te zien de lokale spelers zich tegenover de knappe kampioenenploeg zou gedragen dat te weten wie er de overwinning zou behalen.

De wedstrijd liep precies zo uit gelijk men het voorzien had. Met die uitzondering nochtans dat de knappe ploeg van de rood-zwart, die waarlijk overklaar werd, op een manier welke niet genootzaam door de score (1-3) wordt uitgedrukt. En dit is waarschijnlijk te wijten aan het feit dat de knappe ploeg niet buitengewoon schenen in te spannen wanneer zij de krachten hunner tegenstanders juist gemeten hadden.

Buiten de eerste minuten der ontmoeting, gedurende dewelke de Daringmannen verwoed kwamen opzetten en een shot van Mondelot de bal terecht kwamen, was de wedstrijd een maal de bal raketings boven of nevens de paalen vloog, was al hun moed niet bestand tegen de overwinning gepoet. De paarsvitten. En bovenal bezaten deze iets wat volkomen ontbrak aan de Molenbeekmannen: samenhang. Want men zag zelf de beste spelers op zijn plaats en zoo liepen vele overzetten verloren of rechtstreeks in de voeten van de knappe ploeg.

Gezins was het lokale elftal gedurende de tweede speelhelft erg gehandikt tengevoelge der kwetsuur van Sonja, die al buitenlinks moest op treden, terwijl Poelmans de plaats van halflijns ging bezetten. Paul Henry richtte daardoor een zeer gevaarlijke aanval op, die de knappe ploeg goed genoege opgebouwd om de verdediging van Beerschot, die ditmaal nochtans niet al te zeker bleek, te kunnen verschoeken. Het einde der wedstrijd kwam overigens voort uit een hoekschop.

Bij de overwinnaars waar halflijn en aanvallers bijzonder de aandacht trokken, was Meuldermans als spil zeer effectief en hij werd flink bijgestaan door Van Alphen.

Als middenhalf zal Saros II evolueren, broeder van den beromsden Hongaarschen middenhalf, die weens kwetsuur niet van de partij zal zijn.

We geven reeds de opstelling van de Franse ploeg, die als favoriet voor dien wedstrijd wordt beschouwd. Hier geven we nu de twee opstellingen:

In de aanvalstijl leverde Raymond Braine weer eens een prachtig spel, terwijl de Lijst naar Assa Ronse, op Eendracht aenueven, die moet, dat zal Onze "manneus" moeten den titel winnen. Als nu Eere-aedeeling wordt verkiest, zal hij

Met zijn overwinning (3-1) op Cercle S.B. heeft White Star een positie verbeterd en heeft, even Standard en Gandia als de beste clubs, hebben de Gentse en een totaal van twintig punten op de ranglijst.

De overwinning der thuisploeg werd bevestigd door het uitstekend spel van White Star had er schied op dat de score niet hoger werd, maar de Gentse ploeg heeft de laatste 15 minuten van de wedstrijd niet te traag gespeeld en zo aan de stoere verdediging hun tegenstanders geleidelijk hun poorten te openen.

De Witte-Starmannen verdedigden zich zeer goed, zij deden niet onachtzaam ruit hun sukses. De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses. De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses.

De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses. De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses.

De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses. De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses.

De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses. De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses.

De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses. De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses.

De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses. De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses.

De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses. De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses.

De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses. De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses.

De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses. De Gentse ploeg was in de voortijd deed Pira niet onachtzaam ruit hun sukses.

De ingeschevenen

Ploeg Mercier

1. Jui Lowie; 2. Danie Giannelli; 3. Georges Christiaens; 4. René Le Greves; 5. Raymond Dussan; 6. Georges Munier; 7. Rote; 8. Guy Lapébie; 9. Elot Tassin; 10. Medard Barber; 11. Maurice Archambaud; 12. Lucien Storme.

Ploeg Alexon

13. Elot Meulenbergh; 14. René Denebne; 15. Hubert Deltour; 16. Pierre Jammet; 17. Emile Masson; 18. Amédée Roland; 19. Lucien Vlamincq; 20. Jules Rossi; 21. Perna; 22. Georges Munier; 23. Georges Naisse; 24. Felicien Vermeulen; 25. Robert Tannaveau.

Ploeg Dilecta

26. Frans Bondel; 27. Edgar de Caillu; 28. Alex Scuz; 29. Robert Wierlucq; 30. Albert Rosseels; 31. Julien Hameyck; 32. Louis Hardquest; 33. Albert Ritsveld; 34. Jij Tors; 35. Fern. Van Horenbeek.

Ploeg France Sport

37. Sylvain Marcellou; 38. Alb. Van Schendel; 39. Toon Van Schendel; 40. Piet Van Aelst; 41. Jean Fréchaux; 42. Julien Berrendo; 43. Bruno Carini; 44. Paul Corin; 45. Gérard Desmet; 46. Omv Thys; 47. Giuseppe Tacca; 48. Decimo Bertini.

Ploeg Genial-Lucifer

49. Paul Choquet; 50. Emile Ignat; 51. Fabien Galcaux; 52. Sauveur Ducasse; 53. Raymond Dussan; 54. Raymond Lemaire; 55. Emile Gamaid; 56. Séverin Gergil; 57. André Auvillat; 58. Georges Radat; 59. Pierre Spagier; 60. Georges Potier; 61. Sylvain Kordalady.

Ploeg Helvety

62. René Vietto; 63. Théo Pirmez; 64. Jean Fontana; 65. François Neuvillat; 66. Adolphe Baekveldt; 67. Stan Lauwers; 68. August Malot; 69. Léon Level; 70. Antoon Dignit; 71. Georges Lachat; 72. Alfred Wedt; 73. François Demondt.

Ploeg Lucien Michard

74. Jean Archambaud; 75. André Archambaud; 76. Adolphe Baekveldt; 77. Jan Braspeninx; 78. Achille Boutins; 79. René Bernard; 80. Pierre Alles; 81. Galliano Pivdori; 82. Fritz Saladin; 83. Jules Merx; 84. Perno Camell; 85. Emilio Croesi; 86. Jacques Bodino; 87. Antoine Gianna.

Ploeg Urugo

88. Hans Knecht; 89. Karl Litsch; 90. Robert Zitterman; 91. Willy Kern; 92. Werner Waegelin; 93. Walter Megele; 94. Fritz Saladin; 95. Jules Merx; 96. Perno Camell; 97. Emilio Croesi; 98. Jacques Bodino; 99. Antoine Gianna.

Voor de ronde van Vlaanderen

De Ronde van Vlaanderen blijft dus behouden op Zondag 2 April. De wegwijzer en meten de afstand zijn bevestigd, zoals men hier kan oordeelen.

DE WEGWIJZER EN VERMOEDELIJK UUR

GENT (St. Pietersstraat) start: 5 uur	Km.	Uur
De renners dienen achter den auto te blijven tot aan de brug van Mariakerke	5	11.10
Bekko	18	11.35
Brugge (vaste controle)	43	12.03
Torhout	61	12.28
Roeselare (bevoorrading)	112	13.50
Izegem	84	13.03
Kortrijk (vlieg. controle)	95	13.18
Kerkhove	110	13.25
Ronse (vaste controle)	126	13.40
Oudenaarde	137	14.24
Maria Hoozebeke	143	14.33
Zottegem (vlieg. controle)	152	14.52
Opheulst	163	15.05
Ninove	172	15.21
Aalst (vlieg. controle)	182	15.39
WETTEREN (aankomst)	200	16.03

"Tijdens de zomerperiode rijd ik met Jan Aerts, verklaart ons Deneel"

We hadden gisterenmiddag Roger Deneel aan den telefoon. Hij vertelde ons dat hij tijdens de Zesdaagse te Parijs getoef, wat de kranige Lokeraar ons te vertellen, waar ik het bezoek verwachtte van den sportbestuurder van het velodroom van Londen, met het oog op een mogelijk contract voor den Zesdaagse.

Onlangs heb ik daar geen sportbestuurder gezien, zodat ik nog niet weet, of ik al dan niet te Londen zal starten.

De «forme»? Informeerden we.

Nu ik voel me in beste konditie. Na de opname van Wals in den Zesdaagse van Parijs, fridde ik iederen dag met den Hollandier in het «Bois de Boulogne». Voor de Zesdaagse zal ik de beide ritten met Jan Aerts en we zullen ons wel best uit den slag kunnen trekken. Toidaar Roger Deneel, die we het beste wenschen voor de toekomst.

Tijdens Eendracht A - N. S. Gent sprak vooral de klasse

